

Tots Sants 2022 (I)

MANRESA, ESPÀ'ILER 2022. PER EMISSARI 2022

Els "poca pena", són una colla d'antropòlegs jubilats i laics que queden una setmana abans de Tots Sants per muntar la paradeta al voral de la carretera de Sant Joan i observar el cementiri municipal de Manresa en temporada alta. El Nicolau és el "butanero" de la colla. Sempre és el primer d'arribar a la cita amb la seva cadira de rodes motoritzada que tiba un carro que tragina «l'equipament essencial per passar la setmana». Els poca pena, des del seva mentalitat incrèdula, passen aquesta setmana fent un treball de camp sobre el comportament dels vius a l'hora de visitar i recordar els morts. «Jo sempre vinc amb bolquers, no se sap mai quan pot passar l'anècdota del dia i no et pots permetre el luxe d'estar entre els arbustos», diu el Bonifaci, orgullós.

Al 2022 el record als éssers estimats continua sent una tradició sagrada per a molts, però el turisme zombi fruit de l'arrasant imperialisme cultural nord-americà ha pervertit l'ambient dels cementiris. «Abans les famílies venien amb rams, equipament de neteja i escales per arribar als nínxols més inaccessibles. Ara això s'ha animat, avui mateix hem vist un grup de joves un dels quals anava disfressat de planta carnívora i portava rams de flors, un Hitler duia els esprais, els draps i el "botellón", i un Spiderman carregava l'escala. Però aquests venien a muntar l'escenari per al concert d'aquesta nit». El record dels morts ha donat pas a l'oci dels morts i des del 2022 el cementiri municipal celebra festes de Halloween a tota hora i permet a qualsevol ésser viu passar la nit a les seves instal·lacions. El preu no és prohibitiu, ja que es tracta d'un complex de només dues eternitats (??) -qualificació de les comoditats dels cementiris per a l'estada dels vius-. Les instal·lacions compten amb nínxols per compartir amb éssers vius i d'altres de "premium", que es comparteixen amb cossos sense vida, les famílies dels quals reben una petita compensació econòmica «pel que pugui passar». El Bonifaci ho té clar: «Fins ara estava segur que al morir volia ser incinerat i que les meves cendres fossin llençades al mirador del parc de Puigterrà un dia ventós. Però ara crec que per fi entenc la commemoració dels morts i em faria il·lusió rebre visites "premium" al nínxol».